

AUTORID

FOLKE BOHLIN (1931) on rootsi muusikateadlane ja koorijuht. Ta on õppinud teoloogiat ning muusikateadust Uppsala ülikoolis (PhD 1970 kirikulaulust Rootsis 18. ja 19. sajandil). Bohlin on olnud Rootsi Kuningliku Muusikaakadeemia valitud liige, Lundi Ülikooli professor, hiljem emeritprofessor. Tema peamine uurimisvaldkond on rootsi kirikumuusika, eriti reformatsioonijärgne.

ALEKSANDRA DOLGPOLOVA (1985) on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia muusikateaduse doktorant, kelle peamine uurimissuund on Eesti- ja Põhja-Liivimaa linnade muusikaelu Rootsi ajal. Alates 2011. aastast töötab ta kultuuriteaduste ja kunstide doktorikooli üldkoordinaatorina.

HEIDI HEINMAA (1970) on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia doktorant muusikateaduse erialal, uurimisteemaks muusikaelu Tallinnas 18. sajandil. On õppinud samas muusikateadust (MA 1997, Tallinna kantorigid ja nende roll linna muusikaelus 16.–17. sajandil). Huvituses eelkõige muusikaajaloost Eestis, on ta osalenud sellesisulistest projektides ja avaldanud artikleid peamiselt Eesti väljaannetes, samuti teinud kaastööd „Eesti muusika biograafilisele leksikonile“, tõlkinud ning toimetanud muusikaajaloolaseid töid. Alates 2003. aastast töötab Eesti Rahvusraamatukogu muusikasalis.

EERIK JÖKS (1970), MA 2001 (Limericki ülikool, *Chant and Ritual Song*), PhD 2010 (Yorki Ülikool, muusikateadus), on muusikateadlane, laulja, helilooja ja dirigent, kelle huviks on keskaegse sakraalse ladina monoodia tänapäevane mõistmine ning selles sisalduva teadmuse rakendamine emakeelses liturgilises laulus. Ta on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia õppejõud (muusikalugu ja hümnoloogia) ning teadur, korraldanud uurimisprojekti „Eesti Laulupsalter ja pühalaul“ riikliku programmi „Eesti keel ja kultuuri-mälu“ raames.

ANU KÕLAR (1961) on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia muusikateaduse osakonna dotsent. Kaitses 2010. aastal väitekirja teemal „Cyrillus Kreek ja Eesti muusikaelu“ ning tema peamine õpetamis- ja uurimisvaldkond on eesti muusika- ja kirikumuusikalugu.

KRISTEL PAPP (1961), PhD, on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia muusikaajaloo professor ning Viini Ülikooli teatri-, filmi- ja meediateaduste instituudi muusikateatri suuna külalisõppejõud. Oma doktoriväitekirja „Ooper Tallinnas 19. sajandil“ (2003) kaitses ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias 2004. aastal. Pappeli peamised uurimisvaldkonnad on muusikateatri ajalugu (sealhulgas ka saksakeelne teater Eestis) ning muusikateatri teoreetilised küsimused. Avaldanud artikleid eesti ja rahvusvahelistes erialaväljaannetes. Kuulunud rahvusvahelisse uurimisrühma „Project on European Theatre Systems“ ning konverentside „Kotzebue-Gespräch“ I (2012 Berliinis), II (2013 Tallinnas) ja III (2014 Berliinis) korraldustoimkonda.

ANU SCHAPER (1977) on õppinud saksa filoloogiat Tartus (MA 2004) ja Konstanzis ning muusikateadust Tallinnas ja Freiburgis (MA 2007). Praegu kirjutab doktoriväitekirja Johann Valentin Mederist. 2003–2007 Ev. Studienwerk Villigsti magistri- ja 2009–2012 doktoristipendium. Alates 2008 Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia teadur; Res Musica tegevtoimetaja. Tema uurimissuund on 17. sajandi muusikaelu (eriti Läänemere ruumis) ja kultuuriülekande teooria.

TOOMAS SIITAN (1958) on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia muusikateaduse professor, alates 2013 muusikateaduse osakonna juhataja. Aastatel 1992–1997 ja 2003–2013 oli ta Eesti Muusikateaduse Seltsi esimees, 1993–2005 Rahvusvahelise Hümnoloogiaühingu juhatuseliige ja alates 1999. aastast Eesti Muusikanõukogu juhatuseseesimees. Tema väitekirja (2003, Lundi ülikool) käsitleb 19. sajandi koraalireformi Eesti- ja Liivimaal ning ta uurimisvaldkonnad on nii eesti varasem muusikaelu kui varane muusika laiemalt.

AVE TEESALU (1973, sünd. Paesalu) on Tartu Ülikooli klassikalise filoloogia doktorant ja TÜ raamatukogu raamatukoguhoidja. Varasemalt (1995–2010) töötanud ladina keele ja Uue Testamendi kreeka keele õpetajana (Hugo Treffneri Gümnaasium, Tartu Ülikool ja EEKBKL Kõrgem Usuteaduslik Seminar). Uurimisvaldkond: Boethiuse harmoonia- ja kooskõlaõpetus ja muusikafilosoofia („De arithmetica“, „De musica“, „De consolatione Philosophiae“ põhjal), Boethiuse tõlkemeetod. Teadusmagistri kraad klassikalises filoloogias (Tartu Ülikool, 2010).